

DOBA HALŠTATSKÁ (800-480/450)

- starší doba železná, poslední období pravěku
- název doba halštatská je odvozen od kulturního centra v Hallstatt v oblasti Solné komory v Horním Rakousku (těžba soli → pravěké solné doly na ploše 15 ha, obchodní metropole, sídliště, bohaté pohřebiště, unikátní soli konzervované organické materiály)
- kulturní integrace Evropy severně Alp

železo

- těžba a zpracování železa, výroba železných nástrojů
- na naše území se železo dostává od konce 9. stol., místní metalurgie od 8. století
- zdroje železné rudy jsou poměrně dostupné, rudu lze získat i v povrchových dolech
- přímá metoda, jejímž produktem je nekvalitní železo, primitivní tavicí jámy
- s železářskou struskou se můžeme setkat na mnohých sídlištích, ale snad také jeskyni Býčí skála u Adamova

sídliště

- knížecí vrstva sídlí na hradech budovaných podle středomořských vzorů (složitě hrazené areály různých velikostí), odkud ovládají svůj kmen, centrální lokality v Z Evropě, u nás jen rovinná sídliště
- hranice kulturních okruhů probíhá SV od eponymního naleziště Hallstatt, dále mezi Čechami a Moravou, ve skutečnosti je neostrá a oboustranně přístupná
 - o Z halštatský okruh: Heuneburg či Hohenasperg (Bádensko-Würtembersko), Mont-Lassois
 - o V halštatský okruh: Šoproň-Várhely a Sütto (Maďarsko), Stična a Magdalenska Gora (Slovinsko), Smolenice-Molpír (Slovensko)
- kontakty se Středomořím (zejména etruský a řecký svět), prestižní zboží výměnou za suroviny (sůl, cín, zlato, jantar)
- rovinné otevřené osady (Brno-Řečkovice, Těšetice), nebo ohrazené dvorce (Kuřim)
- v pozdním halštatu i u nás fenomén výšinných opevněných sídlišť (Závist, Křenovice, Hradiště u Němčtic)
- halštatská hradiště severního lužického kulturního okruhu: ostrovní hradisko v Biskupinu, rovinná opevněná (Opatovice nad Labem, Milejowice)

pohřby a společnost

- vrstva elity, družinický systém, společenská diferenciac
- objevuje vrstva nesvobodných – otroků → zvětšila se diferenciac společnosti
- součástí společenského statusu se stává užívání ceremoniálního vozu a jízda na koni, výrazný i podíl zbraní (meče, vozy, postroje), rozšíření čtyřkolového vozu s koňským záprahem
- bohaté mohyly s vnitřními srubovými konstrukcemi i kamennými komorami, domy mrtvého, množství vzácných importů
 - o V halštatský okruh: Kleinklein a Strettweg (Štýrsko), Brno-Horákov, Brno-Holásky, Kopeček u Šaratic, Kukla u Oslavan, Nová Košariská
 - o Z halštatský okruh: Hochdorf (Würtembersko), Hochmichele a Kleinmichele pod hradiskem Heuneburg, Vix pod hradiskem Mont-Lassois
- pohřby na vozech charakteristické pro západohalštatský kulturní okruh
- v Čechách 150 bohatých hrobů, z toho 20 na vozech, původně zřejmě pod mohylami příslušníci nejvyšší společenské vrstvy, často pohřbeni s další osobou (Hradenín, Poláky)
 - o lužický kulturní okruh: mohyla Těšetice u Olomouce, pod vlivem horákovské kultury

- prosazuje se pohřbívání nespálených těl pro pohřby elit, běžné pohřby stále žárové
- birituální pohřebiště horákovská Brno-Příkop, Vojkovice, Ořechov
- žárová pohřebiště platěnická: Platěnice u Pardubic, Určice, Slatinky
- situlové umění - 6.-4. stol. v Popádi a Venecii a Slovinsku – scény na situlách: hostiny, slavnosti, zápasy, vozatajové, obětní scény, vojsko, S od Dunaje figurální výjevy na keramice
- doba zrodu filozofie – milétská škola, proměna hrdiny (Ilias a Odyssea)
- geometrická symbolika s dominujícími solárními motivy je odrazem řeckého geometrického období (950-700 přnl.) se na konci halštatu proměňuje do abstraktního stylu používajícího rostlinné, zoomorfí a antropomorfí prvky (subgeometrický orientalizující sloh 700-600 přnl.)
- na konci doby halštatské technologie výroby keramiky na kruhu (braubašské a vekerzugské zboží)

kult

- jeskyně Býčí skála – nadregionální kultovní centrum (1872, J. Wankel)
- kruhové areály - na sídlištích (Kuřim) i pohřebištích (Modřice) se stélou uprostřed
- měsíční idoly, býčí plastiky, vícečetné nádoby, kalendenberské funerální nádoby
- kultovní místo s množstvím plastik Burkovák u Nemějic
- kultovní centrum s kamennými skulpturami na hoře Štěžka u Wroclavi (jsou halštatské?)

Etnické poměry období halštatu

Řekové – již. cca 2000 př. n. l. na jihu Balkánského poloostrova

Etruskové – villanovská kultura vzniká v 10. stol., Toskánsko, Lácium, Emília

Féničané – drobné městské státy na pobřeží Středozemního moře, 14. stol. Ugarit, Kartágo, založeno r. 814 př. n. l. jako kolonie Tyru, r. 600 založena Massilia

Keltové - jižní a západní Čechy jsou pokládány za součást oblasti, kde tzv. keltské kmeny vznikají, až po východní Francii, protokeltské období někdy vztahováno až k 16. stol. př. n. l.

Thrákové – v Thrákii zřejmě již od počátku doby bronzové, po obou stranách dolního Dunaje, thrácký styl s vlivy řeckými, stepními i orientálními, 4. stol. zlatá éra Thrácie

- silné kimmerijské vlivy kolem přelomu 9./8.stol., silné skýtské vlivy 6.-5. stol

Kimmeriové → Skýtové

- předpoklad, že v 7. stol. byli Kimmeriové vytlačeni ze svých sídel Skýty, může se však jednat o týž etnický základ

- Skýtové, nyní rozpoznávání již v 10.-9. stol. v nálezech ze Sibiře (Pazyrlík)

- opět není jasné, zda jde přímo o vpád do střední Evropy, nejde archeologicky doložit

- trojboké šipky jsou spíše rozšířeným produktem pozdního halštatu, stejně tak hadovité záušnice, ale zřejmě se posouvají dálkové obchodní trasy k západu

- od 6. stol. je thrácká část Balkánu a Karpatské kotliny ovládána Skýty, kteří na bázi pozdně bronzového komplexu Mezöcsát vytvořili řadu skýtoidních skupin:

sedmihradskou, **Szentes-Vekerzug** (vekerzugaká kultura) na jihu Velké uherské nížiny,

Chotín-Preselany v Malé uherské nížině, **kušťanovickou** v oblasti východních Karpat

- většina těchto skupin zaniká s expanzí historických Keltů ve 4. stol. přnl.

Illyrové - pobřeží Jadranu a SZ Balkánského poloostrova, neexistuje jasná hranice v hmotné kultuře mezi Illyry a Thráky, obrovské knížecí mohyly – Jalžabet u Varaždina, Sečce u Ochridu, situlové umění – Vače, Stična, kulturně v intenzivním kontaktu s Etrusky i Řeky

Venetové – mezi řekou Pád a Alpami